1. THE STEREOPHONICS – Have a nice day

U hoorde Stereophonics — ooit begonnen als een Kinks-coverbandje in Wales, inmiddels een stadionwaardige live-machine met meer kilometers dan Lucky in een kerstaflevering. Have A Nice Day werd geschreven na een bizarre taxirit in San Francisco, en groeide uit tot een van hun meest blijvende publieksknuffels. Lekker luchtig, lekker eerlijk — precies zoals je 'm wil horen.

CULTUUR	Waarom zijn dierentuinen en musea eigenlijk twee kanten van dezelfde magische munt — plekken waar je vooroordelen inlevert en verwondering terugkrijgt.
UITSPRAAK	Een experiment met muizen, die eens goed uitpakt, en we ons menselijk brein en lichaam beter leren kennen. Iets met drukte en chaos?
CO-ORIGINELE	Het verhaal van die ene ziel die zichzelf ergens onderweg verloor, maar dankzij een rauwe akoestische echo uit een later decennium opeens weer werd teruggevonden.
HITMIX	Buiten is het koud, maar binnen hoort u een uur vol zonnige pop, rauwe reflectie, zachte folk, retro-synths en warme soul — één playlist, vijf stemmingen.

2. ORIGINELE: DAVID BOWIE – The man who sold the world

Dat was Bowie met The Man Who Sold the World — een nummer dat al sinds 1970 rondwaart als een soort muzikale spookvertelling. Bowie schreef het in een donkere, bijna paranoïde periode, en de thematiek — identiteit verliezen, jezelf tegenkomen in de spiegel — voelt vandaag bijna profetisch. Zeker in een tijd vol Musk-achtige grootheidswaanzin is het stiekem actueler dan ooit.

En nu hoor je waarom dit nummer een tweede leven kreeg: Nirvana pakte het tijdens hun iconische MTV Unplugged in '93. Cobain zong het niet als een cover, maar alsof hij Bowie even in de ogen keek. Een rauwe, stille ontlading. Hier is de versie die een nieuwe generatie het nummer liet ontdekken: Nirvana — The Man Who Sold the World.

3. COVER: NIRVANA – The man who sold the world

We zijn in Nederland best goed in het hebben van meningen over plekken waar we eigenlijk zelden komen. Dierentuinen zouden zielig zijn, musea saai — en ergens daartussen zweeft dan het idee dat je óf uren naar een schildpad moet staren die toch niet beweegt, óf naar een schilderij waarvan iedereen net doet alsof het iets héél diepzinnigs zegt.

Maar goed, misschien is dat net de charme. In een dierentuin kijkt een giraf je soms zo veroordelend aan dat je zou zweren dat je te weinig cultuur hebt. In een museum hangt dan weer een zelfportret waarvan je denkt: "Dit had ik vroeger op de basisschool ook gekund."
Maar hé — dat is juist de lol. Het is de enige plek waar je mag verdwalen in nieuwsgierigheid zonder dat iemand je vraagt om het "te snappen".

En eerlijk: dierentuinen en musea lijken meer op elkaar dan we denken. Allebei plekken waar je even uit de routine stapt, waar je je kinderlijke blik terugvindt, waar je hoofd even openklapt alsof er frisse lucht doorheen waait. Dus laten we die oude vooroordelen in een kooitje zetten, niet te streng, maar wel even op slot. Misschien ontdek je juist iets moois.

CULTUUR – De leuke overeenkomsten tussen Dierentuinen en Musea.

Dierentuinen en musea hebben nog vaak te maken met vooroordelen en onbekendheid. Daardoor blijven veel mensen weg: één mindere ervaring, een duur

kaartje, of simpelweg het idee dat het “niks voor hen is”, en het bezoek wordt jaren uitgesteld. Mensen blijven dan hangen in dat ene negatieve moment, terwijl er eigenlijk zoveel meer te ontdekken valt.

In Nederland zijn er talloze dierentuinen en musea, en het zou jammer zijn om ze af te schrijven. Door de overeenkomsten tussen beide noem ik graag de positieve kanten — om je misschien toch over die drempel te trekken. Want als je eenmaal binnen bent, stap je een totaal andere omgeving in. Je mag je weer kind voelen, je mag ergens iets van vinden, en je kunt onverwacht geraakt of geïnspireerd worden.

Er is altijd wel één dier of kunstwerk dat je dag maakt. Hou dat ene moment vast, want het kan ervoor zorgen dat je later meer plekken wilt ontdekken — misschien zelfs alle Nederlandse dierentuinen, of een reeks musea die je eerder nooit overwogen had.

Een mooie manier om hiermee te beginnen is door met familie of vrienden te gaan. Je ziet allemaal nét iets anders, en juist dat verschil in beleving maakt zo’n dag leuk en leerzaam. Tijdens een wandeling of etentje achteraf praat je er vanzelf over door, en groeit je interesse voor een volgend bezoek.

Een paar tips om vooroordelen los te laten:
1. Ga open en zonder verwachtingen naar binnen.
2. Laat je verrassen zoals een kind dat alles voor het eerst ziet.
3. Ga positief het avontuur in.
4. Neem tijd voor één dier, groep of kunstwerk — pas dan zie je echt wat er gebeurt.
5. Oefen thuis eens een minuut luisteren of kijken; het scherpt je aandacht.
6. Neem de tijd op locatie — minimaal 90 minuten, met eventueel een korte pauze.

Veel plezier met toekomstige bezoeken aan deze recreatieve en kennisrijke plekken — wie zich ervoor openstelt, komt er altijd wijzer en vrolijker uit.

4. JASON MRAZ & COLBIE CAILLAT – Lucky

Dat waren Jason Mraz en Colbie Caillat met Lucky — zo’n duet dat klingt alsof het per ongeluk op een zonnige veranda is geschreven, met een limonadeglas dat net iets te hard klotst. Het nummer ontstond toen Mraz al een idee had, maar de puzzelstukjes pas vielen toen Colbie er haar warme, bijna fluisterende stem bij legde. De twee stuurden elkaar mp3’tjes over en weer — ouderwets bestandsmailen, nog vóór de cloud cool was — en zo ontstond deze liefdesballade.
Het lied won in 2010 een Grammy voor “Best Pop Collaboration with Vocals”, en het wordt nog steeds gedraaid op bruiloften, achtertuinen en roadtrips waar je raam nét te ver openstaat. En Mraz zelf? Hij tourt dit jaar weer met een funky, bijna jazz-achtige liveband die zijn songs dikker en speelser maakt dan ooit.

Getekend Loesje:	Uit het Loesje archief van AI – 25/11/2025: November: Sint op Texel, de wind waait door de bomen — en ik waai vrolijk mee alsof ik ook ben aangekomen.

5. JASON MRAZ – I'm Yours

We blijven nog even in de zonnige hoek, want Jason Mraz gaat je nu meenemen naar het terras waar I’m Yours ooit werd geboren. Mraz had het nummer al jaren live gespeeld — het was zelfs een soort cult-favoriet — maar pas in 2008 besloot hij ’m écht op te nemen. En toen ging de wereld aan: I’m Yours brak record na record, stond 76 (!) weken in de Billboard Hot 100, en veranderde Mraz in een wereldwijde feelgood-leverancier.
Het nummer is eigenlijk pure zen-pop: loslaten, leven, ademen, genieten. Een soort muzikale vitamine D-pil. Perfect voor de tour die hij dit jaar weer doet met zijn tienkoppige band "The Superband", waarin alles groovet alsof je in een vrolijke soul-parade bent beland.

6. SYMFO: DIVINE COMEDY – Everybody knows except you

Dat was Divine Comedy — Neil Hannon op z'n charmantst. Everybody Knows Except You komt uit '97, van de plaat A Short Album About Love, opgenomen met een compleet orkest. Hannon blijft de man die pop koppelt aan Britse ironie, klassieke arrangementen en een snufje theater.

7. VINYLSINGLE: A FLOCK OF SEAGULLS – I Ran

We duiken nu vol in de neonjaren. A Flock of Seagulls — het kapsel, de synths, de space-vibes — en een hit die bijna per ongeluk een Eighties-anthem werd. I Ran klinkt nog steeds alsof je in een sci-fi arcadehal staat. Zet je zonnebril maar even op: hier komt I Ran.

We zeggen vaak dat mensen op dieren lijken, maar soms denk je: dieren hebben het eigenlijk beter geregeld. Terwijl wij vergaderen, plannen en commissies vormen, lost een muis in één seconde een territoriumconflict op: "Dit hoekje is van mij. Jij opzouten." Geen beleidsnota voor nodig.
Toch romantiseren we dieren maar al te graag. "Ach, muisjes zijn zo lief." Tot je er tien hebt, het rad bezet is door één dictator-muis, en de rest ruziet alsof ze auditie doen voor Expeditie Robinson. Dan merk je dat de natuur minder schattig is dan we denken — meer Big Brother, maar dan zonder stemrondes.

Daarom is een boek over muizen eigenlijk verrassend relevant. Hun groepsgedrag laat pijnlijk goed zien wat wij zelf ook doen: te weinig ruimte? Ruzie. Te veel druk? Stress. Iemand die anders is? Die wordt eruit gewerkt. Het is de samenleving in mini-formaat, maar dan met snorharen.

En misschien is dat precies de les: waar wij dossiers, protocollen en spoeddebatten nodig hebben, tonen muizen dat rust, ruimte en overzicht vaak genoeg zijn. Geen hapsnapbeleid, geen gesteggel — gewoon ademruimte.

Dus vandaag kijken we niet alleen naar muizen alsof het kleine versies van ons zijn… Maar óók naar onszelf alsof we soms iets té veel op muizen lijken.

PIETS UITSPRAAK – Een boekpublicatie over muizen en hun karakters; Het zijn net mensen.

In mijn jeugd hadden we thuis een glazen bak met twee zwarte muizen. Wij moesten ze verzorgen — schoonmaken, stro verversen, speelgoedjes neerleggen — en het was leuk om te zien hoe actief ze waren. Mijn vader zei dat het twee mannetjes waren, maar na een paar weken werd één muis opvallend dik en zaten we ineens met tien. Eerst schattig, die roze minimuizen, maar al snel werd de bak te klein en begonnen ze elkaar te bijten. Uiteindelijk heeft mijn vader de hele kolonie weggegeven.

En precies daar sluit het boek Muizenleven van Eva Meijer op aan. Een muizengroep lijkt namelijk sterk op een mensengroep: wordt de ruimte te klein en de groep te groot, dan ontstaan spanningen. Bij dieren worden de zwakkeren het mikpunt; bij mensen vaak degenen die "te anders" zijn. Om de eigen vertrouwde leefstijl te beschermen ontstaan ruzies, conflicten en uitzetgedrag.

Eva Meijer onderzocht laboratoriummuizen en ontdekte dat ze verrassend complex zijn: ze sluiten vriendschappen, hebben gewoontes en begraven zelfs overleden soortgenoten. Haar punt is duidelijk: we maken allemaal deel uit van één groter geheel, waarin ruimte geven — letterlijk en figuurlijk — cruciaal is. Wanneer groepen te dicht op elkaar zitten of te veel druk ervaren, ontstaan problemen die met beter doordachte keuzes voorkomen hadden kunnen worden. In plaats van snelle politieke lapmiddelen pleit Meijer voor oplossingen die recht doen aan alle groepen, zodat samenleven ook echt leven wordt.

Met Muizenleven won Meijer de Natuurboekenprijs. Andere aanbevolen titels zijn Dokters van Nature van bioloog Jaap de Ronde over medicijngebruik bij dieren, en Wildernis in Eigen Land van ecoloog Jeroen Helmer, die een toekomst schetst waarin

zelfs lynx en walvis weer in Nederland zouden kunnen terugkeren. Deze boeken helpen ons de natuur – en onszelf – beter te begrijpen. Lezen dus!

8. DAUGHTER – Youth

Daughter met Youth — een nummer dat voelt als een zachte breuklijn in je borst. Elena Tonra schreef het op haar piepjonge 21e, een tekst vol melancholie en breekbaarheid. Het lied staat op hun debuut If You Leave, een plaat vol open-hart-operaties in slow motion.

De afgelopen jaren stond Daughter met nieuwe muziek op festivals van Zuid-Amerika tot Europa, en hun filmische sound duikt steeds vaker op in series, games en arthousefilms. Youth blijft hun hartslag: fragiel, eerlijk en tijdloos.

9. HOLLOW COVES – The Woods

Hollow Coves — twee Australische vrienden die in een strandhut begonnen te jammen en eindigden als soundtrackleveranciers voor halve werelddelen. The Woods ademt reizen, vrijheid en dat kampvuurgevoel dat je alleen krijgt op plekken waar geen WiFi is.

Het nummer werd wereldwijd opgepikt door reisvloggers, Netflix-series en Spotify's "Acoustic Chill". De band tourt nu opnieuw langs kleinere theaters, waar ze hun harmonieën bijna fluisterend spelen — alsof je in hun woonkamer zit. Een parel van eenvoud.

10. TOP 40 Classic: AL GREEN – Let's stay Together

We gaan terug naar 1971 — de tijd dat Lex Harding vanaf de echte zeezender Veronica de Top 40 presenteerde terwijl de golven tegen de scheepsromp tikten. In datzelfde jaar verscheen een van de meest elegante soulklassiekers ooit: Al Green met Let's Stay Together. Een nummer zo warm dat het je bijna omhelst. Tijdloos, romantisch en nog steeds hét bewijs dat soul geen leeftijd kent.

11. CABARET: TOON HERMANS – Sinterklaas (1998 versie)

Sinterklaas wie kent 'm niet... nou Toon Hermans wil 'm niet kennen!

EIND TEKST

Zo eindigd ook uitzending 548 van de muziek experts, je hoorde dit uur een dartelende playlist van zonnige pop naar rauwe reflectie, via tedere duetten, Britse knipoog-chique, retro-eighties-syntheid, fluisterende folk en warme soul — een route die lichtjes laat branden in zoveel muzikale kamers dat het haast een mini-festival lijkt.

In Cultuur lieten we zien hoe dierentuinen en musea eigenlijk twee speelse broertjes zijn die ons leren opnieuw te kijken.
Piet's uitspraak dook in de muizenwereld als spiegel voor ons eigen gedoe met ruimte, drukte en groepsgedrag — soms hilarisch herkenbaar, soms pijnlijk raak.

De Muziek Experts punt nl, in samenwerking met Kat bijt Muis .nl, hoor je elke dinsdagavond om acht uur en zaterdagochtend om elf uur LIVE op BR6, dé plek waar wij wekelijks muziek, verhalen en een vleugje kattenkwaad bundelen tot één uur radio met een warme lokale ziel.

SLOTZIN:
Zo glijdt deze novemberavond voorbij als een Sint-schoorsteen: een tikje spannend, een tikje mysterieus — tot volgende week voor een sint special!

12. TIP V/D REDACTIE: THE OUTSIDERS – Monkey on your back

We sluiten af met The Outsiders — ruwe Nederlandse beatmuziek uit de sixties. Monkey on Your Back verscheen bij het label Relax van Willem Duys, en werd de stevige opvolger van hun hit Touch. Pure Nederbeat-energie.